

Ja n'hi ha prou de violència

Sí, ja n'hi ha prou. La violència és per tot arreu, com hem vist fa poc els estrangers ho tenen encara més cru, com hem vist amb la pobra noia equatoriana. Per desgràcia, n'hi ha molts de casos com aquest o similars, tant és d'on sigui la persona.

Vull explicar-vos el que em va passar a mi el dilluns, 29 d'octubre a les 16'45 h. de la tarda, a la rotonda que hi ha sortint de la variant cap a Cardedeu. Vaig entrar a la rotonda per la vessant sud, i de direcció oest (que prové de Sta. Agnès, autopista, La Roca...) estava per entrar a la rotonda un cotxe; jo al ser abans vaig sortir accelerant per no fer-li nosa, però ell, i dic ell perquè era un noi d'uns 20-30 anys com a molt, va accelerar més, es va posar al meu costat dret i després al davant forçosament, amb el perill de col·lisió. A l'entrada de Cardedeu, passat el pont de l'autopista es va aturar de sobte en el seu carril entorpint el pas a tots els que anàvem al seu darrere i fent-nos aturar a tota la cua que es formà en un moment. Va sortir del seu vehicle i es va plantar al costat de la meua finestra. Jo al veure'l "treient fum pels queixals", vaig posar el tancat centralitzat del cotxe i baixat al mínim el vidre de la finestra. Ple d'ira i ràbia em va escridassar, dient-me que et passa!, ets una imbècil! ho sabies? ets una imbècil! imbècil! imbècil!...! Jo vaig contestar-li que a mi no em passava res i l'imbècil el feia ell i que si no parava d'insultar-me el denunciaria, ja que estava veient el número de la matrícula del seu cotxe color gris fosc. Atenció, és un noi perillós, si, feia realment por veure'l, si no fós perquè els cotxes aturats van començar a pitar, llavors aquesta persona que no se li pot dir persona es va dirigir cap al seu vehicle i va arrancar. Crec que si no hagués tingut espectadors, i jo tancada dins el cotxe, m'hagués pogut passar el mateix que a la pobra noia equatoriana, i un factor desencadenant és malauradament el fet de ser DONA, es veu que ser del gènere femení imposa menys respecte per alguns menyspreables que descarreguen les seves frustracions amb els altres.

Anna S. Cardedeu

En record de Sergi López

Diumenge farà 1 any des que vàrem conèixer la brutal notícia de la teva mort. Vas ser un referent pels que ara fa poc tenim 40 anys, els teus familiars, companys d'escola, de futbol i amics es van quedar glaçats...

En Sergi López ens va deixar.

Et recordo al Palau Olímpic o al Palau Blaugrana (també t'agradava motl el bàsquet), a les nits de Sans Bar o al Privat i també algun diumenge a la discoteca Aigua. No eres gens cregut (senzill com els teus germans Gerard i Juli) i sens dubte tenies molt d'èxit amb les noies.

A Can Barça no et van respectar les lesions, però tots recordarem la teva classe i categoria.

Des d'allà on sies, a reveure Sergi.

**Xavi Montanyà i Carbonell
La Garriga**

Una idea para la Calle Girona

Paseando por la calle Girona, hasta avda Sant Esteve se me ocurrió la brillante idea de lo siguiente, ya que todo este tramo es tan hiperuidoso, y sus aceras parecen pequeñas montañas al paso de muchos ciudadanos, recordemos que para un abuelo cualquier pequeño desnivel es una montaña para ellos, por qué no hacemos lo mismo que en la Rambla de Terrasa. Es decir, suprimimos los aparcamientos, adiós zona azul, que para eso han hecho parkings subterráneos, y dejamos 2 carriles de subida más estrechos y 2 de bajada, y además con los carriles centrales hacemos una bonita rambla con sus carriles bicis, sus bancos, sus árboles, sus kioscos, ... y la acera, en vez de poner baldosas, pegamos la copiada, y hacemos lo mismo que tiene la parte final de la Avda. Diagonal de Barcelona, que es como cemento, pero en un tono rojizo. Tendremos carriles bicis, los abuelos podrán pasear por el centro, y de esta forma auyentamos tanto tráfico por esa calle. Que no sólo viven los del centro! Los demás también existimos. Es una idea como otra para mejorar nuestro medio ambiente.

**Jordi Meneses
Granollers**

La equivocación de la abstención

Es muy interesante la tesis de que Catalunya es una demo-

cracia enferma, a pesar de que ésta sólo tiene 30 años, porque ante los problemas públicos que padecemos: Carmel, electricidad, cercanías, sanidad, seguridad, etc., los ciudadanos sólo reaccionan con la abstención, la cual no sirve para nada porque mantiene en el poder al negligente. En ciertos momentos el político sólo debería ser visto como un mero gestor y el factor ideológico del voto debería quedar automáticamente excluido, éste ya se recuperará cuando se recupere la normalidad. Abstenerse es como si uno se enfadara con su supermercado habitual y, por ello, dejara de comprar víveres en éste y en cualquier otro. En tiempos de crisis abstenerse es un lujo impropio y que puede resultar muy caro. La prensa tiene medios y fuerza para tratar de erradicar la abstención electoral, pero, en general, no los usa.

**M.Riera
Granollers**

Per quan les dimissions?

Joan Clos, ministre d'Indústria, Comerç i Turisme, ha justificat el desastre dels voltants de Barcelona dient que "està sofrint ara els efectes perniciosos de la desinversió en infraestructures durant molts anys de governs anteriors" i que "l'actual situació dels serveis de la ciutat es deu a moltíssims anys d'absència d'inversions en les infraestructures necessàries per a la competitivitat de Catalunya". Excuses i victimisme, tot per no acceptar responsabilitats. Si l'actual situació dels serveis es deu "a moltíssims anys" d'absència d'inversions, caldrà recordar-li que

durant "moltíssims anys" el seu partit ha estat governant a Madrid i ell amb Maragall a Barcelona. Així les coses, els ciutadans ens vam preguntar Para quan les responsabilitats? Per com amb el Carmel? Para quan les dimissions Sr. Rodríguez Zapatero?

Jesús D Mez Madrid

D'ocells i rates

Voldria felicitar al Sr. Director d'aquesta revista, per permetren's gaudir de columnistes que no només difereixen d'opinió, sino que a més a més son capaços de tirar-se els trastos per sobre, en una prova de llibertat d'expressió molt difícil de veure a altres mitjans.

També el voldria felicitar per tenir a la seva nòmina un ocell -en castellà "pájaro"- com en Marc Vidal, que és capaç d'estar per sobre del bé i del mal en totes les facetes de la seva vida i que s'autodefineix com a políticament incorrecte -malgrat dir les mateixes coses que la majoria, amb més pedanteria, això sí.

El millor de tot és que ens promet descobrir els homes-rata que hi ha aquí, al nostre poble. Ell ja ha fet un bon llistat. Ell ja te decidit qui són els dolents, i ens ho farà saber. Hi posarà formatge a la rateta, i ens assegura que alguna rata hi caurà.

M'agrada en Vidal. Tanta seguretat i tanta perfecció hi veu en si mateix, que es capaç, com si fos un déu romà, d'escollir les rates.

Felicitats, Sr. Director, i, per extensió, a tots els lectors de RdV, per poder llegir aquí -sense anar més lluny- els escrits d'aquell ocell -en castellà, "pájaro"- que ho veu tot des de dalt...

**Joan Sadurní i Esteve
Granollers**

Stalin en el Tivoli

Gustará más o menos su carácter, caerá más o menos bien, resultará más o menos "correcto en lo político", pero artísticamente (el único Flotats que realmente me ha interesado ha sido siempre éste), reconozcamos que estamos ante un auténtico monstruo de los escenarios. Un gigante teatral que regresa a Barcelona de forma suprema.

**Martí Mancilla
Muntada
Granollers**

